

Bet. o. Lovf. om Aldersrente.

Tidspunkt den nye Aldersrentelov skulde træde i Kraft, maa antages at være afløst af en ny Invalidforsikringslov.

Ved Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas det at beholde den gældende Aldersrentelovs Regel om, at den faste Rente fastsættes i *Loven* med et Beløb, som Stat og Kommune affholder i Forholdet $\frac{7}{12}$ og $\frac{5}{12}$. Taksterne er for Ægtepars Vedkommende nøjagtigt de samme som fastsat i Aldersrenteloven af 7. August 1922, hvorimod for de enligtstillede Mænds Vedkommende Taksten nu foreslaas sat til omtrent $\frac{2}{3}$ af et Ægtepars Rente (imod efter den gældende Lov 10 pCt. over Halvdelen) og for de enligtstillede Kvinders Vedkommende til lidt under $\frac{2}{3}$ af et Ægtepars Rente (imod efter den gældende Lov Halvdelen). Endvidere foreslaas det, at Kommunalbestyrelserne fremtidigt maa vedtage, at Aldersrentenydere i en bymæssigt bebygget Del af en Landkommune, naar der i nævnte Bebyggelse findes over 2 000 Indbyggere, skal have Aldersrente efter Købstadstakst, medens Forholdet efter den gældende Lov er det, at det i *Loven* er fastsat, at Aldersrenten i saadanne Bebyggelser skal udbetales efter Købstadstakst, og at Kommunalbestyrelsen kan vedtage ikke at anvende saadan Takst i den øvrige Del af Kommunen. Dersom Kommunalbestyrelsen vedtager at yde Aldersrente efter Købstadstakst i den bymæssigt bebyggede Del af Kommunen, skal ogsaa de i Ændringsforslag Nr. 7 for Købstæder med under 10 000 Indbyggere foreslaede Fradragsregler bringes til Anvendelse, dog at Fradragsreglerne for Købstæder med over 10 000 Indbyggere med Samtykke af Indenrigsministeren og vedkommende Amtsraad kan bringes i Anvendelse. Endelig kan Kommunalbestyrelsens Beslutning om at udbetale Aldersrente efter Købstadstakst i den bymæssigt bebyggede Del af de omhandlede Kommuner med Indenrigsministerens Samtykke udvides til at gælde hele Kommunen.

I Ændringsforslag Nr. 5 foreslaas nye Regler for Ydelse af Sygehjælp og personlige

Tillæg, saaledes at København, Frederiksberg, Gentofte Kommune, Købstæderne og Marstal kan yde egentlig Sygehjælp uden Begrænsning i Henseende til Udgiften og derudover personlige Tillæg i Trangtilfælde indenfor $\frac{1}{20}$ af det Beløb, Kommunen i det foregaaende Regnskabsaar har ydet i fast Rente. I Flækkerne og Landkommunerne stilles der $\frac{1}{8}$ af forrige Aars faste Renter til Raadighed under eet til egentlig Sygehjælp og personlige Tillæg.

Ændringsforslag Nr. 7 indeholder en Skærpelse af de gældende Fradragsregler, saaledes at Kredsen af Aldersrentenydere vil blive indskrænket. Angaaende de nye Formue- og Indtægtsgrænser for Opnaaelse af Aldersrente henvises til den som Bilag 4 optrykte Skrivelse af 20. April 1927 fra Det statistiske Departement til Indenrigsministeriet.

Ved Ændringsforslag Nr. 9 er der taget Hensyn til de fra flere Sider fremkomne Bemærkninger om, at Lovforslagets Fradragsregler for Aldersrentenydere, der er optaget i kommunale Alderdomshjem, i visse Tilfælde vil medføre, at Kommunernes Udgift bliver uforholdsmæssig stor. Det er selvfølgelig Meningen med Ændringsforslaget, at et Ægtepar, naar begge Ægtefæller er optaget i Alderdomshjem, skal have Ret til det dobbelte af de anførte Beløb ubeskaaret.

Ændringsforslagene Nr. 10, 11, 12, 14 og 16 skyldes Forslaget om at blive staaende ved, at de faste Takster ogsaa for Kommunernes Vedkommende fastsættes ved *Loven*, og Flertallet (Venstre og det konservative Folkeparti) anser det for rettest at blive staaende ved den gældende Lovs Fordeling af Udgifterne mellem Stat og Kommune, nemlig $\frac{7}{12}$ til Staten, $\frac{5}{12}$ til Kommunerne. Paa Grund af Grænserne for Sygehjælp og personlige Tillæg bliver det nødvendigt, at der for Regnskabsaaret 1927—28 aflægges Regnskab over Kommunernes Udgifter til Aldersrente for Tiden fra 1. April til 30. September 1927 og for Tiden fra 1. Oktober 1927 til 31. Marts 1928 hver for sig; hertil sigter Ændringsforslag Nr. 13.